

E P I T O M A E

Quod Phrygiae Epicteticæ sint Axiani, Nacolia, Cotyrium, Mydium, & Dorylaium urbes, & Cadi. Quod Myssæ pars mediterranea, ab Olympia regione in Pergamenam descendit, & in Caici campos. Quod supra Epictetum ad austrum maior Phrygia est, quæ à sinistra Pisuntem & Lycaonas, à dextra Lydiam & Cariam relinquit. In ea est Phrygia quæ prætermontana dicitur, & Pisidia & Amorio & Eumenia & Synnada; deinde Apamia quæ Cibotus dicitur et Laodicea & Colossæ. Quod Marsyas fluvius ex Apamia urbe magna ortu habens, in Meandrum egreditur. Quod cursus Meandri adeo est flexuosus, ut obliquitates omnes ab eo meandri dicantur. Quod que circa Meandrum fluuiu est regio ferè tota à terræmotibus quatitur & aquis atq[ue] ignibus peraratur, à campis incipiens usq[ue] ad Magnesiam & Hieropolim. Quod Prienen quæ prius ad mare erat, Meander, facta limi aggestione, mediterraneam effecit, ad stadia ducenta quinquaginta. Quod Typhonis casum & Arimorum, per hanc exustam Phrygiam & Lydiam euenisse aiunt. Alij autem affirmant, etiam quæ inter Meandrum ac Lydos sunt, omnia eiusmodi esse.

L I B R I D E C I M I T E R T I I .

V o' d à Cyzico & locis Æsapo & Granico uicinis Abydum usq[ue] Propontidis ora sit maritima. Ex Abydo aut Lectu usq[ue], Illy et Tenedi & Troianæ Alexandriæ regio. His omnibus Ida imminet. A Lecto uero usq[ue] ad Caicum & Canas dictas, Assus est & Adramyttium & Atarneus & Pitana & sinus Elaiticus. Quibus omnibus Lesbos insula ex aduerso consurgit: deinde Cumanus ager usq[ue] ad Hermu & Phocenses, h[ec]c Æolia est, quam sequitur Ionia. Quod à Cyzico & Æsapo flu uio, usq[ue] ad Caicum fluuiu, regio est quam Homerus Troianam dicit, in octo principatus diuisa, sed Æolorum colonia aliter hanc diuisionem fecit, per totam Troianam oram dispersa, & usq[ue] ad Hermum fluuiu extēta. Quatuor autē seculis Æolia colonia, q[ue] Ionica antiquior est. Nā Agamemnonis filius Orestes Æolicæ classi imperauit, quo in Arcadia mortuo Penthilus eius filius successit, & usque in Thraciam processit annis post Troiam sexaginta, quo tempore Heraclide in Peloponnesum rediere: deinde Archelaus illius filius cum Æolica classe in eam que circa Cyzicum & Dascyliu est regionem traiecit. Graus uero filius eius iunior usq[ue] ad Granicum fluuiu progressus est, & trajectiens in Lesbum eam occupauit. Cleuas item & Dorus & Malaus, qui & ipsi ab Agamemnone erāt profecti, primum quidem Locrida & montem Phricium, longo tempore obtinuerūt. Postea transgressi Cumas condiderunt, Phriconidas à Locrensi monte appellatas. Quod Priapus fluuius est iuxta Cyzicum, aduersus Artacen Cyzicenam urbem consurgens.

Quod Æsapus fluuius Cyzico urbe orientalior est. Quod à Pario oppido usq[ue] ad Practium oppidum occasum uersus stadia sunt ccc. Quod Ida mons scolopendræ formā habet, atq[ue] in mediterraneam, promontorio quod circa Zeleam est terminatur, in pelagus autem Lecto, quod in Ægæum descendit.

Quod Zelia urbs, Cyzicenorum est ditionis. Quod Homerus Idam montem Lecto terminat, quod primum est à mari, & Zelia, inquiens,

Idæ

IN STRABONEM.

Idæ pede sub extremo. Quòd Lectum Idæ promontorium, & Canæ promontorium, sinum Idæum faciunt. Quòd duplices sunt Cilices, alteri Thebæi Hypoplaci, unde Chryseis erat: alteri Lyrnessi, è quibus erat Briseis, τὸν ἐκ λυρηνῶν δέσποιντο πόλες μούντες.

Hanc è Lyrnesso capiens multū laborabat. Hæc urbs erat diui Mynetis. E Thebis Chryseidem fuisse, sic inquit,

ἀχόμεθ' εἰς θήβας οὐδὲν πόλιν.

Nos Thebam aduecti sacram. Ex hac etiā Andromache fuit. Sunt itaque duo hi Troianorum principatus. unde quæ de Andromache dicuntur, in hyperbato sunt legenda,

καιρότεροι σὺ μὲν ἦν τροίκη,

ἄντερεν γάρ θήβων πόλιν.

Vterq; è nobis, tu per Troiam

Astego Thebis. Sic enim est legendum.

καιρότεροι γάρ τροίκη, σὺ μὲν πριάκης πόλις πόλια,

ἄντερεν γάρ θήβων πόλιν.

Vterq; ex Troia, sed patris in laribus Priami tu, Astego Thebis. Tertius est Lelegum principatus, qui & ipse Troianus est,

Ἄλτεως λελέγεσι φιλοπολέμοισι κανασσῃ.

Maximus Altes

Sub cuius Lelegum populi ditione tenentur. Et sub Hectore Troiani erant,

πρωτοὶ μὲν ἡγεμόνοισι.

Hector item Troas duxit. Quiq; sub Aenea fuere Dardani Troiani erant, uelut quoties dicit,

ἄντει πρώτης βαλλόφορε.

Aenæa Troum dux consultissime. Sexti sunt sub Pandaro Lyci, quos proprie Troianos appellat. Septimi, qui inter Aesapum & Abydum sunt Troes dicuntur. Po nuntur autem sub Asio Abydeni Troes. Democoon quoque Priami filius,

Ἄβυδοθρῆνος παῖς ἵππων ὀκεάνων.

Is ab Abydo aderat tunc à pernicibus equis. Et Hicetaonis filius apud Percoten boues pascebatur, nec ipse alienas, & qui Adrastiam usque imperabat Meropis duo filii Troiani erant, octauus hic principatus est. Nonus Troiæ principatus est, qui sub Eurypylo Telephi filio censemur. Quod autem omnibus his Priamus imperaret, Achilles declarat, inquiens,

ὅτοι μέσοβοι ἄνω μακάρων ἔδιον γίτος εἴργεια

καὶ φρεγύνι παθούπερθε καὶ ἐλίσσωντος ἀπέρων.

Quæ foelix pariter Lesbos complectitur, & quæ Comprendit Phrygiæ tellus ac Hellespontus.

Quòd Lyci qui sub Pandaro fuerunt Aphni dicti sint ab Aphnitide lacu, qui Dascilyticus lacus est. Zelia à Cyzico distat uersus ortū stadijs centū nonaginta. A proximo mari uero, in quod Aesapus flu. egreditur, stad. circiter octuaginta.

Quòd Zelia mediterranea est, eiq; subiacent Cyzico & Priapo adiacentia loca. Circa Zeliam Tarsus est fluius, qui uiginti locis transitur, sicut Heptaporus.

Quòd inter Aesapum fluum & Priapum Granicus fluit, magna ex parte per Adrastiæ campos. Priapus autem urbs est super maris sita, & portus.

Quod Adrastia urbs inter Priapum est urbem & Parium, super Aesopo fluo. Priapus haec portum habet minorem quam Parius. Quod Pityea urbs sit mediterranea inter Parium & Priapum urbes. Quod inter Lampsacum et Pariū Pesus urbs sit et fluuius. Homerus tribus syllabis eam appellat, inquiens, η δημορ ἀπαυσδ,

gentemq̄ quoque Apesi. Item,

ds ḡ γν̄ ἀπαυσδ.

habitabat moenia Apesi. Quod in Cumea regio elocus est, foeminino genere numeroq̄ plurali dictus Gergithes. Est etiā urbs à qua in agro Lampsaceno Ger-

githius ager est dictus. Quod Practium apud Homerum nō est urbs, sed flu-

uius inter Abydum fluens & Lampsacum. Quod Xerxis pons in Abydo,

paulo magis ad ortū fuit locata quam sit Abydus, magisq̄ ad occasum quam Se-

stus. Id notatu dignum maxime est. Quod Strabo consentit fabulae de Hero,

quod in Sesto fuerit ipsius turris, quodq̄ casus Leandri illic euenerit. Quod

aurea metalla in Pactolo Lydiæ nunc defecerint. Quod ab Abydo ad Aesa-

pum fluuium, stadia sint septingenta: itinere scilicet pedestri, recta uero nauigatio-

ne, pauciora. Quod Illus post diluuium primus ausus est urbem in planitiem

locare, quæ ab eo dicta fuit Ilium. unde in campo est sepultus,

οἱ δὲ ταῦτα σῆμα

μέσον καππαδίου.

Hi uero ad tumulos Ili

Per campum medium. Sunt qui dicant, quæ nūc ostenditur urbs, non esse Ilium

Homeri. Sed aliam esse, magis humilem. Antiquam enim magis editam fuisse, pro

pe Idam stadi. quadraginta. Quod quæ nūc Alexandria Troas dicitur, urbs

deserta, prius Antigonia dicebatur. Nam ab Antigono habitata fuit qui ex Ale-

xandri magni ducibus imperauit Phrygiae. Postmodū à Lysimacho Alexandria

fuit appellata, quod magis uideretur operæ pretiū esse, ut ab eo cognomē acciperet,

qui totius uictoriæ de Persis habitæ author extitisset, ab ipso uidelicet Alexandro.

Quod Fimbria Romanus bello aduersum Mithridatem gesto, cum Iliū ad-

moto ad urbē exercitu undecimo die cepisset, atq̄ inde gloriaretur, quā urbē Aga-

memnon decimo anno uix cepisset, cum mille nauium classem & uniuersam Gre-

ciam secū haberet, se undecimo die obtinuisse. Respondit quidā ex Iliensibus, Nō

enim Hector aderat qui pro ciuitate pugnaret. Quod inter Abydum & Dar-

danum urbem, Rhodius fluuius labitur, ex aduerso sepulchri Hecubæ quod Ca-

nis dicitur. Quod sepulchrū Hectoris in Ophryneo est loco excelsa Troadis.

Deinde Rhœtium urbs deserta, inde Aegialus, postea Aiacis sepulchrum, inde Se-

gium urbs deserta, postmodum Achillis sepulchrum & Patrocli & Antilochi: de-

inde nauium statio & castra Graecorū, mox Simoentis & Scamandi ostia stagnan-

tia & paludes, & lacus qui Os dicitur. Quæ omnia Ilio subsunt.

Quod Priamus exiguo inuento Troianorum regno, ita ut Hercules, Cum q̄

uiris paucis & sex cū nauibus ipsa Pergama diripuerit, illud in immēsum auxerit,

ut rex regum appellaretur, quemadmodum significat illud,

ὅσον λέοβος ἔνω μεκάρων εἴθε.

Quæ fœlix pariter Lesbos cōpletebitur. Quod Campus Troianus à mari usq̄

ad Idam porrigitse, cuius partes australes in Scepsim, septentrionales in Zeliam

fini

IN STRABONEM.

finiunt. Quod permultis & fide dignis argumentis Strabo ostendit quæ nūc Ilium appellatur, non esse ab Homero decantatam urbem, sed hac excelsior est & orientalior quæ uere Illos dicitur, Hectoris scilicet patria. Quod si ne uestigia quidem ipsius supersunt, sed quæ uisuntur nunc, humilioris sunt uestigia, mirum esse non debet. Tempus enim permulta eiusmodi facit. Quod iuxta uetustum quendam morem Agamemnon male imprecatus est ijs qui Ilium instaurare audent, eamq; ob causam posteri religione ducti, locum elegerunt uicinum, antiquo simillimum & hunc ædificatum Ilion appellant, hoc pacto Agamemnonis execrationes effugerunt. Quod Rhesus fluuius nunc Rhoites appellatur, Heptaporus autē Polyporus, ortum habens à locis pulchræ pinui finitimi ad uicum Melænas euntibus. Cæterum pulchra pinus ambitum habuit pedum uigintiquatuor, altitudinem à radice sexaginta septem pedū. Postea in tres partes scissa æqualiter inter se distantes, rursus in unum uerticem contrahitur. Totam uero altitudinem duorum iugerum & cubitorum quindecim habet. Quod Carefus fluuius à Malunteabitur, qui locus inter Palæscepsum iacet & Acheium ulterioris Tenediorum agri. Immittit autem in Æsapum. Rhodius uero à Cleandria & Gordo in Æmum influit. Quod Smintheus Apollo à Tenedijs colitur. Et tēplum ipsius in Tenedo est, unde illud dicitur,

τενέδοιο τε ίφι ἀνάσσει σμυνθόν.

Smintheu præclarę Tenedi domator Apollo. Quod aliud templū est Sminthei Apollinis in Troade, iuxta mare situm. Quod insulæ exiguae iuxta Tenedum, Calydnæ uocantur. Quod circa Troadem Achæus locus sit: deinde Larissa & Colonæ & Chrysa nunc dicta in loco excelsō super mari sita.

Quod in Sminthei templo mus sit æreus, pedi statuæ subiacens. Sunt autem Sminthei Apollinis permulta templa. Quod circa Lectū promontoriū sales sunt q; uentis Etesijs sponte congelascūt. Quod Homerus in sinu Adramytti co locat Lelegas et Cilices utrosq; quo loco Pedasus urbs est deserta & Satinois fluuius, qui torrens est, & Thebæ ac Lyrnessus urbes. Quod Amaxitę maritimū sunt, ac supra eos Neandrenses. Deinde Cebrenij supra hos, mox Dardani usque ad Palæscepsum, quibus imperauit etiam Æneas. Inde Scepsis. Quod à Lecto promontorio, usq; ad Gargara uersus ortum sita, stād. sunt ducenta sexaginta.

Quod post Adramyttium Coryphantis & Heraclia uicus sint: inde Attea, ab hac Atarneus & Pitane, & Caici fluuij ostia. Quod nonnulli Romanis gratificantes hos uersus Homerū de Aenea hoc pacto transscribunt,

τοῦ δὲ δὴ οὐέτο γῆς ταῖντασιν ἀνάσσει.

At genus Aeneæ cunctis dominabitur oris. Quod è Scepsi urbefuerit Coriscus Socraticus, & huius filius Neleus, qui & Theophrastum & Aristotelem audiuit, & successor fuit Bibliothecæ Theophrasti in qua Aristotelica inerat. Nam Aristoteles & Bibliothecā & scholam Theophrasto reliquit, & primus omnium quos scimus libros cōgregauit, & Aegypti reges bibliothecę ordinē docuit. Theophrastus uero eam tradidit Neleo, Neleus Scepsim detulit, ac posteris dedit hominibus sanè imperitis, qui libros inclusos, ac negligenter positos tenebāt. Cumq; Attalorum regū sub quibus erant, studiū sentirent cōquirendorū libroru, ad instruendā eam Bibliothecā quæ Pergami erat, eos in fossa quadā sub terrā occuluerūt, quos & tineis & humiditate labefactos, tandem qui ex eo genere erant Apelliconi Teio

E P I T O M A E

tradiderūt, magno emptos argento, Aristotelicos scilicet ac Theophrasticos. Apellicon, ut qui magis librorū esset studiosus quam sapientia, uolens corrosiones emendare, eos transcribendos dedit, scriptura non recte suppleta, qua propter libros edit erroribus plenos. Sed antiqui Peripatetici post Theophrastū, cum omnino libris ordinarijs carerent, paucis duntaxat exceptis exteriorum sermonum, nihil habebāt in quo firmiter philosopharentur, sed positiones quasdā lucubrabāt. Postiores, postquam hi libri in lucem uenerunt, Aristotelem imitantes longe melius quam illi philosophati sunt. nam propter errorum multitudinem consentanea dicere necesse habuere. Multum ad hoc Romani contulerunt. Nam continuo post Apelliconis obitum Sylla qui Athenas cepit, allata illius bibliotheca huc eam transfutlit. Tyrannion quoque grammaticus incepit, cum Aristotelis amantissimus esset, eo sibi conciliato qui bibliothecae praeerat. Item librarij quidam scriptoribus utentes non bonis, nec scripta conferentes, quod in his libris præsertim fieri solet qui uendēdi transcribūtur, tum hic tū etiam Alexādriæ. Quod post Scepsim urbem Andera sunt, & Ponia et Gargaris. Iuxta Andera lapis est qui uetus in ferrum mutatur: deinde cum terra quadam in fornace excoctus, pseudargyrum exudat, quæ terra si æs assumat, fit mixtio quam nōnulli uocant orichalcum. Fit etiam circa Tmolum pseudargyros. Quod Assus urbs fœelix sit & munita, à mari & portu rectum & longum ascensum habens. Vnde illud Stratonici commode dictum est, ἀστον οὐδὲ τοιαν θεοσοφού δλεθρα τέρας ἔνναι. Hic Cleanthes fuit stoicus philosphus, q̄ Zenonis Citiensis scholæ successit, quā postea Chrisippo Solensi reliquit. Hoc in loco Aristoteles aliquandiu permāsit, propterea affinitatē quā cum Hermia Tyranno contraxerat. Fuit autem Hermias Eunuchus, trapezitæ cuiusdam famulus, qui Athenas prefectus Platonem Aristotelem quā audiuuit, postea ad domum reuersus, cum ipso imperauit primū, Atarnenses & Assenses aggresso: deinde illi successit & Aristotelem & Xenocratem ad se accersitos diligenter curauit. Aristoteli etiam fratri sororem dedit. Per id tempus Memnon Rhodius cum Persis ministraret, & exercitū duceret, simulata cum Eunucho amicitia hospitalitatis nomine & tractandarū rerum gratia illum ad se uocat, quem cum comprehēdit et ad regē misit ibi quā suspensus est. Quod circa Assum & Gargarū loca & Scepsim Lelegum sunt, qui inter Cilices & Dardanios habitabant, urbem habentes Pedassum. fugientes autem Achillis incursionem in Cariam uenerunt, & urbem Pedassum condiderūt eodē nomine quo patria. Quod post Lelegas, sequens litus Homeri tempore habebant Cilices, quo loco nunc est Adramyttium & Atarnitæ & Pitanae iusq; ad Caici ostia: horū duæ sunt urbes Thebæ Hyppoplaciæ & Lynnessus. Quod Thebæ & Lynnessus in Thebano campo sit ab Adramyttio urbe distant, illa quidē stadijs sexaginta, haec uero octuaginta. Cæterum in Adramytteno agro Chrysa est & Cilla. Sunt autem circa Antandrū hæc. Quod Cillus Pelopis fuerit auriga, à quo Cilla urbs & Cilices sunt dicti. Quod in Pitana Æolica lateres aiunt aquæ supernatare, quemadmodū in Tyrannia. Nam terra quam aqua sit, leuior est. In Iberia uero Posidonius ait se uidisse ex quadā cretalateres factos supernatare. Quod Caicus fluuius post Pitanaen se in Elaiticū sinū influit, ex aduerso Elææ urbis. Quod Elea urbs nauale est Pergami urbis, à Pergamo distans stadijs centū uiginti. Quod Cana promontoriū est assurgens cōtra Lectū promontoriū & Adramyttenū sinū efficiens. Cuius pars etiam Elai

Elaiticus est sinus. Quod Cana numero etiam plurali Canæ dicitur: circa hanc promontorium est Æga. Cæterum et ipsum oportet ut longum sit accipere.

Quod inter Eleam & Pitane & Atarnea & Pergamum, Teuthrania siturbs, à nulla harum ultra septuaginta stadia distans, intra Caicum. Quod in locis circa Caicum, Eurypylus Telephides imperasse uidetur quem Pyrrhus Achillis filius interemit.

Quod in Elaitide fluuius sit torrenti similis, Cetius nomine.

Vnde forte dictum est *λίτειοι λεπέννοι γεωγράφοι εἰναια οἴαροι*. Quod Lesbi insulæ ambitus stadiorū sit mille & centū.

Quod Strabo sub Tiberio Romanorū imperatore fuerit.

Quod Phanias & Theophrastus Aristotelici ex Eresso fuerint. Theophrastus prius Tyrtamus dicebatur, cæterum ab Aristotele sic appellari coepit.

Quod Hellanicus historicus, Lesbius fuerit. In freto quod inter Asiam est & Lesbum, insulæ sunt quadraginta. he composito uocabulo Hecatonnesi uocantur, quemadmodum Peloponnesus, & Myonnesus & Proconnesus & Halonnesus. habent nn duplex è consuetudine.

Quod Hecatonnesi uocantur tanq; Apollonnesi.

Nam Apollo Hecatos est dictus. Quod ante Lesbum Pardoselena sit, urbem habens eodē cognomento, ceterū nominis infamia fugientes Poroselenā ipsam appellant.

Mons circa Pergamū Aspordenus fuit. Et quod in eo templum est, Matris Asporenæ.

Quid igitur dicemus de Pordali & de Saperda & Perdicca & σωσπορθακούση, quod idem significat quod madidis?

Quod Homerus in Catalogo Lelegum & Cilicum & Cauconū iure non meminit. Nam ab Achille extinti erant, Eetion & Mynes & Epistrophus atq; ipsorum populi.

Quod Pelasgorum princeps Hippothous Larissam patriam habuit, eam scilicet que circa Cumam Æoliæ est sita. Cæterum Pelasgi ab Æolis interierunt.

Quod Cumæ carpuntur ut insulæ & hebetes, quod annis CCC. demū post urbis ædificationem portus uectigalia exegerint, tanquam tum primum intelligerent se iuxta mare sitos esse, ac huius prouentum antea nō animaduertissent. Dicitur & aliter, quod publica pecunia mutuo accepta porticus construxerunt, postea cum pecuniam constituta die non reddidissent, à deambulatione arcebantur. Sed cum pluuiæ essent, in dedecus quoddam creditores edictum emittebant, ut Cumani porticus subirent. Et cum præco ita inclamaret porticus subire, dictum esse propter Cumanos non sentire, quod in pluvia porticus subeunda sit, nisi aliquis per præconem admoneat. Cumanus fuit Hesiodus & Ephorus Isocratis familiaris, qui Historias scripsit. Cuma dicta fuit ab Amazone quadam, sicut Myrene & Mytilene.

Quod Pergamus urbs Gazophylacium fuerit Lysimachi & Agathoclis, qui ex Alexandri successoribus fuit unus. Pecuniariū custodia, quæ erant talentorum nouem millia commissa erat Philetéro Tyanensi, qui à puero spado erat, in quadā turba oppressus cum nutrice, eaq; propter eunuchus. Is initio charus erat Lysimacho, sed cū ab Arsinoe illius uxore dissideret, propterea quod eum accusauerat, defectionem parauit uidens nouas res permultas. Nam Lysimachus à malis familiaribus coactus fuit proprium filium Agathoclem interimere: Seleucus uero Nicator reuersus, illum sustulit, & ipse interemptus est, à Ptolemeo Cerauno dolo occisus. Cæterum Phileterus annos uiginti Dominus fuit arcis & pecuniarum, pollicitando semper ac ualidioribus proprioribusq; obsequendo. Erant ei fratres duo Eumenes & Attalus. Ex seniore itaque Eumene, filius Eumenes natus fuit. Is Pergami successionem habuit, & iam loca circuncirca tenebat, unde apud

E P I T O M A E

Sardes Antiochum Seleuci filium superauit, cum eo cōgressus. Obiit cum duobus & uiginti annis imperasset. Attalus ex Attalo & Antiochide natus in imperio successit, & primo rex est nūcupatus. Hic Galatas prælio maximo superauit, & Roma norum amicus fuit, & cum eis in classe Rhodiorum aduersus Philippū pugnauit. Obiit iam senior cum annis quadraginta & tribus imperasset. Filius quatuor reliquit, Eumenem, Attalum, Philetærum, Athenaeum. Ex his iuniores priuatum statum duxerunt. Eumenes uero imperans cum Romanis aduersus Antiochum magnum & contra Persen bellum gessit. Et à Romanis totam eam regionem accepit, quæ sub Antiocho circa Taurum erat. Nam initio regionem non multum tenebat. Hic imperium multum auxit & ædificijs & donis & bibliothecis, imperavit annos quadraginta nouem, ac imperium Attalo filio reliquit, dum puer adhuc esset, & huius tutorem Attalum proprium fratrem. Is cum annis xx. & uno imperasset, tanquam tutor, multis rebus feliciter gestis senex admodum interiit. Nam aduersus Demetrium Seleuci filium, cum Alexandro Antiochi filio bellum gessit, & cum Romanis aduersus Pseudophilippum pugnauit. Deigylim quoque regem cepit ducto in Thraciam exercitu. Item Prusiam interemit præfecto illi filio Nicomedē. Cæterum qui sub tutela erat Attalus, cum annis quinque imperasset Philometor appellatus, morbo defunctus est, Romanis hæredibus relictis, qui eam regionem prouinciam fecerunt, Asiam appellantes eodem nomine quo et continentem.

Quòd Caicus fluuius Pergamū præterfluit, per Caicum campū fœlicem.

Quòd ex Tmolo Pactolus fluuit, habens auri ramenta, quæ hoc tempore defecere. Exit in Hermū fluuiū, in quem etiam Hyllus fluuius egreditur, qui nūc Phrygius dicitur.

Quòd lacus q̄ apud Homerū Gyges, postea Colous fuit appellatus.

Quòd Arimos alij in Lydia fuisse aiūt: alij in Cilicia, nōnulli in Syria, alij in Pytheculis, quo loco etiam Typhoea fuisse dicūt.

Quòd in Hierapole calidæ sunt aquæ & Plutonium, ambo non paruam admirationem præstantia.

Nam aqua adeo faciliter in tophum duratur, ut qui aqueductus deducunt, integræ septæ ex eo aquis confiant. Plutonium, os est in paruo quodam imminentis montis superculo, ita commensuratum uthominem possit suscipere, mira profunditate.

Huic propositum est uallum quadratum, ambitu ferè semijugeri, quod nebulosa & crassa caligine plenum est, ut uix solum discerni possit. Ad septum appropinquantibus, aër innoxius est, purus ab illa caligine, in tranquillitate uentorū.

Nam caligo intra ambitum manet. Si uero animal intro progrediatur, statim moritur. Quapropter tauri introducti cadunt, & mortui educuntur. Nos passeres immisimus qui subito mortui ceciderunt. Galli uero executi illæsi accedunt, ut etiam usque ad os appropinquent, introspiant, & immergantur, quo usque possunt spiritum continentis.

Videbamus enim ex aspectu æstuosæ cuiusdam passionis indicium, siue quòd omnes id experiantur, siue soli sacerdotes, siue diuina prouidentia, quemadmodum uerisimile in ihs est qui numine sunt afflati, siue quòd hoc uiribus quibusdam relucantibus contingat.

Quòd Caballenæ credant Solymos esse, unde collis qui Termesi promontorio imminet Solymus uocatur, & ipsi Termenses Solymi dicuntur. Proximum est Bellerophontis uallum, & Pisandri eius filij sepulchrum, qui in bello contra Solymos gesto cecidit.

Quòd Cebyrensis administratio, inter maximas totius Asiae censetur. Vtibantur Cebyratæ linguis quatuor, Pisidica, Solymorum, Græcorum & Lydorū.

Quòd

IN STRABONEM.

Quod apud Cebyreos proprium sit ferrum facile tornari.

LIBRI DECIMI QVARTI.

VOD Ionum Coloniæ præfuerit Androclus Codri Athenarum regis filius, postmodū Æolicæ. Is Ephesum ædificans, Regiam Ioniæ assignauit. Sunt autem Ionum ciuitates hæ: Miletus, Mius, Lebedus, Colophon, Priena, Teos, Erythræ, Phocæa, Clazomenæ, Chius, Samus, in uniuersum duodecim. Postmodum Smyrna fuit assumpta.

Quod Apollinis oraculū apud Branchidas in Mileto sit. Quod quæ nunc Samos appellatur insula Ionica, prius dicebatur Parthenia, deinde Anthemus, inde Melamphylus, postea Samus.

Quod Samus adeo sit ferax, ut q̄ eam laudat, proverbio dicere cōsuerint, Fert & auīū lac. Quod ob Solysontis Samiorum tyranni amarulentiam Samus adeo uiris fuit destituta, ut proverbum inde natum sit quo dicitur, Solysontis opera locus amplus est.

Quod Athenienses per Periclem Samo potiti, municipes in eam miserunt, ē quorum numero Neocles fuit Epicuri philosophi pater, ludimagister. Is in Samo nutritus, adolescentiam Athenis egit cum Menandro comico.

Quod Creophylus hospes Homeri Samius fuerit. Cæterum o magnum hic scribitur. Quod Agamemnon Pygela condidit: fuit autem à parte quadam gentium illius habitatū oppidum. Nam quidam Pygalij nominati, calamitatibus defatigati illic remanserunt, ac locum Pygela uocarunt.

Quod post Troiæ captiuitatem Calchas uates cum Amphiarao pedester in Colophonem peruenit. Cæterum cum in uatem meliorem se iuxta Clarum incidisset, Mopsum scilicet Mantus filium, quæ Tyresiæ erat filia, præ tristitia periret. Cæterum Hesiodus etiam carmine hunc sermonem ita effert,

Θάμνος μὲν ἔχει λεπτὰ θυμόρ, ἐρυνέος δασὺς ὀλύνθους
οὐτῷ ἔχει μηρός πρὸ τῶν, εἴποις ἀντίθεμόρ.

Mirabor sane poteris si dicere fucus

Quot numero hæc caprificus habet, per parua licet sit. Hunc uero respondisse,

μύριοι εἰσὶν ἀειθεμόρ, ἀτάρ μέτρου γε, μίδιμνῷ
τοῖς δὲ πρίσσοις, ποὺς ἐπελθεμόν τοις ἐδύνασθαι.
Ἄσφατο καὶ σφωκειθεμός ἐπέτην μῷ ἐδύτο μέτρος,
Ἐπότε δὲ καλχανθή ὑπνῷ θανάτουο καλυψθε.

Mille quidem decies, modius mensura, superq;

Vna fit, hanc nullo poteris comprehendere pacto

Dixit, & inuentus numerus mensuraq; certa est,

Continuo mortis Calchanti somnus obortus.

Pherecydes autem inquit, prægnantesue oblata, Calchantem interrogasse, quot porcos haberet, hunc respondisse tres, atque ex ijs unam esse foeminam. Et cum Mopsus uera locutus esset, illū obiisse.

Quod Colophonij aliquando nauibus opibus, & equestribus tantum excelluerunt, ut in quancunque partem siue suffragio siue auxilio equestri, aut pedestri, aut nauibus incubuissent, finis operi imponeretur, adeo ut proverbum inde sit natum, Colophonem impo-

suit, pro eo quod est finem. Quod proverbum sit Corycæus auscultauit, cum quispiam aliquid secreto aut facere aut dicere uidetur, ne quetamen lateat ob eos qui speculantur & scire student quæ minime conuenit. Id quod Corycæi